

Votre Programme Matmidim – Chiour ALEPH

Semaine du 30 avril au 4 mai 2023

Souguia n° 90

ת"סד

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

**La valeur des actions et
des Mitsvot d'un enfant (2)**

Un enfant qui devient Bar-Mitsva au milieu de la Sfirat Haomer

doit-il continuer à compter avec Brakha ?

Concernant la Sfirat Haomer, l'avis du Bahag est que le compte est une seule et grande Mitsva, ce qui implique que celui qui a loupé un jour ne doit pas continuer à compter. Cet avis n'est pas retenu totalement, mais nous le craignons c'est pourquoi on devra continuer à compter mais sans faire la Brakha.

Les Poskim se sont penchés sur le cas d'un enfant qui est devenu Bar-Mitsva au courant de la Sfirat Haomer, les comptes effectués précédemment sont-ils validés comme s'il n'avait jamais rien loupé et il continuera à compter avec Brakha ? Ou bien puisqu'il n'avait pas la même obligation qu'un adulte, les comptes précédents ne peuvent être liés aux suivants et c'est comme si l'adulte avait loupé le début de la Sfirat ?

Nous étudierons cette Souguia en nous penchant de façon plus générale sur la valeur des actions et des Mitsvot de l'enfant.

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאת מתורתך.

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

Programme du dimanche

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Tehila Malka bat Esther

Le Minhath Hinoukh rapporte le Mordekhi pour prouver que l'enfant peut continuer à faire la Brakha de la Sefirat Haomer. Selon vous, est-ce une preuve suffisante même si la Sefira est Minhatorah ?

Comment expliquer la différence avec une femme qui ne peut pas acquitter un homme d'une obligation Minhatorah ?

מנחת חינוך פרשת אמור מצוה שו אות א

ומצינו במרדכי במגלה הביא סברת רבינו טוביה מווינא מובא גם כן במג"א סי' רס"ז דהמחויב מדרבנן מוציא מחיוב מה"ת דיוצא בקידוש היום מפלג המנחה ולמעלה ע"ש א"כ כמו דיוצא בקידוש של שבת בזמן דרבנן אם כן בקטן שנתגדל דעכ"פ הגיע לחינוך קודם בודאי מועיל אז הזמן שמחייב מדרבנן להיות חייב אח"כ מה"ת ואין החשבון בטל.

מרדכי מסכת מגילה פרק הקורא למפרע רמז תשצז - תשצח

ונשאל לה"ר טוביה מווינ"א איך סגיא נהור [רמז תשצח] פוטר בניו ובניו מקידוש והא לרבי יהודה דאמר סומא פטור מן המצות פרק החובל א"כ לא מחייב אלא מדרבנן והיכי אתי דרבנן ומפיק דאורייתא והשיב דאשכחן דכוותיה גבי קידוש גופיה דאמרין פרק תפלת השחר מתפלל אדם של שבת בע"ש ואומר קדושה על הכוס והתם מוכח דהיינו שעה ורביע קודם הלילה שעדיין לא קידש היום [...] לא הוי תוספת שבת מה"ת ואפ"ה נפיק בההוא קידוש דמקדש מבע"י דאינו אלא מדרבנן ע"י קידוש דאורייתא שיתחייב לאחר שתחשך גם בנדון זה הא סגי נהור יש לומר שמוציא אחרים המחויבים מדאורייתא אף על פי שאינו מחויב הוא אלא מדרבנן דאע"ג דגבי נשים פרק מי שמתו פריך גבי ברכת המזון אלא אי אמרת דרבנן היכי אתי דרבנן פירוש נשים ומפיק דאורייתא פי' אחרים יש לומר דשאני נשים דלא יבואו לידי חיוב לעולם אבל זה יכול לבא לידי חיוב דאורייתא אם נתפקח והואיל וכן יכול להוציא אחרים ידי חובתן אף על פי שהוא מדרבנן והם מדאורייתא דהא פרק שלשה שאכלו אמר ר' יוחנן לעולם אינו מוציא אחרים עד שיאכל כזית דגן ואף על גב דכזית וכביצה אינו אלא מדרבנן כדאמרין פרק אלו עוברין דקאמר התם אסמכתא נינהו אפ"ה מוציא מי שאכל כדי שביעה גמורה שהוא דאורייתא הואיל ויכול לבא לידי חיוב דאורייתא אם יאכל עד שישבע ומיהו נ"ל דאין ראיה לכאן דהתם בידו להביא עצמו לידי חיוב דאורייתא אבל כאן אין בידו להביא עצמו לידי חיוב דאורייתא באותה שעה ומ"מ ראיה היא מקידוש שרשאי לומר על הכוס מבע"י אף על פי שאין בידו להביא עצמו לכלל חיוב דאורייתא באותם שעות וה"ל לגבי יציאת קידוש כמקדש באמצע השבוע לשם שבת [...]

והלום ראיתי בטורי אבן בר"ה שם שכ' ש"ל דהא דלא יצא במה שאכל כשהוא נכפה משום דהוי כמתעסק דלא יצא לכ"ע, והי' נעלם ממנו מ"ש הרמב"ם הלכ' חמץ ומצה וגם מ"ש הטור סי' תע"ה, וטעם שנתן הוא משום דהוי כמתעסק בוודאי אין להעמיס בכוונת הרמב"ם אבל י"ל בכוונת הרמב"ם כמ"ש:

Les mots du jour à apprendre :

On trouve	אָשְׁכָּחַן
Plus haut	לְמַעַלָּה
Tout au moins	עכ"פ = עַל כָּל פְּנִימִים

Programme du lundi - mardi

---

*L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de
Tehila Malka bat Esther*

Etudier les contradictions du Tsyounim Latorah (ci-après) sur le Mordekhi. Sa conclusion est-elle la même que le Minh'at Hinoukh ? Quelle est sa Svava ?

Les mots du jour à apprendre :

A besoin	בְּעִי
Explicitement	בְּהַדְרָא
Seulement	רַק
Il a prouvé	הוֹכִיחַ
De toute façon, automatiquement	מִמִּילָא
Conteste / obtient, rattrape	מְשִׁיג

שהרי זה הגדול סופר עדיין רק מכת החיוב מינוך דרבנן והילכתי כמו שאר קטן שאינו מוליא את הגדול ודו"ק היטב [ואמנם נתיישבתי דזה אינו דגם להוליא את אחרים שפיר יכול לפי"ז וזה עפ"י המבואר בברטת (דף מ"ח ע"א) דגדול האוכל כוית מוליא את האוכל כדי שביהמ"ז והקשו רש"י ותוס' שם מהך דברכות (דף כ' ע"ב) דקטן אינו מוליא את הגדול ותי' רש"י בשם רב"ז דשאני קטן דאין החיוב מינוך עליו כ"א על אביו אבל גדול מחייב דרבנן שהחיוב דרבנן הוא על עצמו שפיר מוליא את המחויב דאורייתא והתוס' תירו שם דגדול אפי' לא אכל כלל מקרי מחייב בדבר מפאת שמחויב בגוף ברהמ"ז אולי יאכל (והא דלר"ך לאכול כוית הוא רק כדי שיוכל לומר ברוך שאכלנו משלו) ורק בקטן דליתיה מה"ס בגוף החיוב הוא דאינו יכול להוליא את הגדול ע"ה :

וא"כ בנידון דספירה הג"ל שפיר יכול להוליא את אחרים בין לרש"י ובין לתוס' הג"ל לתוס' הרי יכול להוליא בפשיטות כיון שהוא גדול באמת ומחויב בכל המלות וגם במלות הספירה והברכה הוא מחויב ככל הגדולים ורק שעתה בשנה זאת אינו יכול לקיים חיובו מפאת חסרון תמימות שחסר לו ומשנה הבאה ואילך יקיים גם מלה זו אבל עכ"פ הרי מחייב בדבר הוא ושפיר יכול להוליא שהרי לתוס' הג"ל א"ל שיהיה החיוב והקיום בשעת המעשה מה"ס ורק לר"ך שנוף המלה תהיה עליו מה"ס וא"כ זה ג"כ הרי גוף המלה עליו ולרש"י הג"ל ג"כ ניחא דהא לרש"י גם המחייב מדרבנן מוליא את המחויב מה"ס וקטן שאני דחיוב החינוך הוא על אביו כג"ל והנה מה שהטילו חכמים חיוב החינוך על אביו הקטן ולא על הקטן עצמו אעפ"י שהחינוך הוא דבר נלמד לו שאלולי זה לא היו מחייבים אותו כלל וא"כ על כרחך שמה שהטילוהו רק על אביו היינו רק עבור שהקטן אינו בגדר קבלת מלה כלל אפי' מדרבנן כיון דלאו בר דעת הוא ואפי' החכמים א"א שילוו לו דבר ואפי' ילווהו לא יקיים

וע"כ הולרכו ללוות רק לאביו שימנכו וא"כ זה האיש שהגדיל בסוף ימי הספירה וכיוצא גדול באמת לכל הדברים ורק מלות הספירה אינו יכול לקיים מה"ס מפאת חסרון תמימות וא"כ עכ"פ החיוב מינוך דרבנן אשר יש עדיין מקטנותו (דזה החיוב לא נגרע עבור שנעשה גדול בנתיים וכג"ל) הנה זה החיוב הוא עתה עליו בעצמו שהרי החכמים היו מלווים גם לקטן עצמו את החיוב מינוך שלו ורק דקטן אינו בגדר קבלת מלה וא"כ זה שהוא גדול באמת הנה ממילא שב חיוב החינוך עתה עליו בעצמו אע"פ דהיה תחלה רק על אביו ובמובן ועוד דחכמים הטילו חיוב החינוך על מי שהוא ברשותו וע"כ הקטן אשר הוא ברשות אביו תמיד הטילו חיוב החינוך על אביו וזה שהגדיל והוא עתה ברשות עצמו א"כ ממילא חיוב החינוך הוא ג"כ עליו בעצמו ידו"ק היטב וא"כ כיון שזה הגדול הוא עתה בעצמו מחייב דרבנן שוב שפיר הוא מוליא גם את אחרים המחויבים מה"ס]:

ודנה לכאורה לדברי המרדכי הג"ל דזמן החיוב מדרבנן מוליא לזמן המחויב מה"ס איך שפיר הספירה בימי קטנות שומרת אחר"כ וא"כ כשיחשב המרדכי הג"ל לספק איך יש ס"ס להחיר לענין ספירה חדא שמה הלכה כהאומרים דלא צבי תמימות ואת"ל דצבי תמימות שמה הלכה כמרדכי הג"ל ושפיר הוי תמימות ושפיר מנכר אחר"כ וכעין זה לידד הפמ"ג במשניות ס' תפ"ט להחיר לש"ך ששכח לספור פעם אחת שימנר אחר"כ בברכה מס"ס חדא דשמה לא צבי תמימות ואת"ל דצבי דלמא הלכה כמ"ד דבן עיר מוליא בן כרך ויכול לנכר להוליא אחרים אלא שדחה זה מטעם אחר ע"ה :

ואולם באמת זה לא ניתן להאמר כלל דבהדיא מבואר בברטת (דף כ' ע"ב) דקטן שהוא בר חיוב דרבנן

אינו מוליא את הגדול המחויב מה"ס ע"כ וא"כ היה בארם עצמו שאין זמן הקטנות דרבנן מוליא זמן גדלותו אשר הוא מה"ס וכג"ל שהולאת זמן לזמן דומה להולאת אדם לאדם ודעת המרדכי הג"ל דמחייב מדרבנן מוליא את המחויב מה"ס וק' זמן דרבנן דאורייתא ההכרח לומר דס"ל כרש"י ברטת (דף מ"ח ע"א) בשם רב"ז דשאני קטן דברכות הג"ל דאפילו חיוב דרבנן ליכא דמלות מינוך הוי רק על אביו לא על הקטן ישי"ש וא"כ עכ"פ בנידון דספירה דידן דבקטן קיימין איך א"א לומר כלל דזמן קטנותו יפסור זמן גדלותו מפאת שמחויב מדרבנן , שומר להמחויב מה"ס כיון דבקטן מפורש היסוד זה בש"ס ברטת (דף כ' ע"ב) הג"ל. ואולם לדברי הר"ן הג"ל הקודמים י"ל דכיון דספירה בזה"ל מדרבנן משום זכר למקדש ופסול שאינו בגוף הדבר לא הוי פסול בזה ע"כ רק כשלא ספר יום אחד מעבד כיון שחסרה הספירה והיל פסול בגוף ספירת הע"ט שהרי חסרה אחת מה"ס ואין הספירה כמו ששאר בזמן הבית שספרי מ"ט משא"כ כשספר באמת מ"ט אלא שנעשה גדול בינתיים ואין החסרון בגוף הספירה לכן הוי שפיר זכר למקדש ודו"ק א"כ אפי' אי אין הלכה כר"ן הג"ל עכ"ז יש לנרעו לספק להחיר מטעם ס"ס וכג"ל :

ודנה בדברי עם חכם אחד בנידון דספירה הג"ל העירתי דנהי דכשנעשה גדול בתוך ימי הספירה א"א לקיים עוד את החיוב דאורייתא עכ"ז אילו היה קטן בכל ימי הספירה הרי ג"כ היה מחויב בספירה עם ברכה מדרבנן מטעם מינוך וא"כ אטו כשנעשה גדול בינתיים מיגרע גרע ורופער גם מחויב מדרבנן ואכתי הרי החיוב דרבנן עליו ושפיר סופר ומנכר עדיין מפאת החיוב דרבנן כאילו היה קטן עדיין עכ"ד. ויש לדון ב"ה מסברא אי שייך לומר שיהיה חיוב גם בגדלות כה"ג מטעם מינוך עדיין ד"ל דכיון דהשיקר חיוב מינוך רק בקטן אמרוהו לית' בגדול כלל ואף כה"ג ועוד יש לדון בזה מטעמים אחרים ואך גם אם ימנכו דברים אלה הנה ג"כ יומלא עכ"פ חידוש דין דמי שנעשה גדול תוך ימי הספירה ה"י א"א לו להוליא אחרים בברכתו כמו שאר גדול שמוליא את אחרים וזה

Programme du mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Tehila Malka bat Esther

Comment le Léhorot Nathan utilise-t-il la Svava du Iglei Tal pour résoudre notre question ?

שו"ת להורות נתן חלק א סימן כה

(ו) אולם באמת יש מקום עיון רב בדברי המהר"ם שיק ז"ל, דאיך שייך לומר דעל מעשה קטן חל שם של מצוה אלא דהוי כאינו מצווה ועושה, הלא כתבו תוס' חולין (י"ב ב) דכל מעשיו של קטן הוי כמתעסק עיין שם. וכ"כ בתוס' זבחים (ב' ב) עיין שם. וא"כ לא מבעיא למ"ד מצוות צריכות כוונה ודאי דאין מעשה קטן כלום שאין לו דעת לכוין למצוה, אלא אף למ"ד מצוות אין צריכות כוונה מ"מ מתעסק ודאי דפסול לכו"ע, ועיין בתשו' חת"ס (או"ח סי' ר"ב). ועוד, דהנה נראה פשוט דאף אם נימא דמצוות אין צריכות כוונה מ"מ בספירת העומר צריך שיכוין עכ"פ את פירוש המלות שידע איזה יום הוא סופר, דאל"כ אין זו ספירה כלל, וכע"ז כתב הב"י או"ח (סי' ס"ג) בשם הרשב"א, דפסוק ראשון של קריאת שמע צריך כוונה לכו"ע שצריך שיהרהר בקבלת עול מלכות שמים, ואינו דומה לשאר מצוות התלויות בעשייה גרידא עיין שם. וכע"ז כתב רבינו יונה ברכות (ב' א) עיין שם. ועיין ח"י ר"ח הלוי על הרמב"ם (ה' תפלה פ"ד ה"א). וא"כ אף אם נימא דמעשה קטן יש עליו דין מצוה, מ"מ בספירה שהכונה הוא מעצם המצוה ובלי כוונה ליכא מעשה מצוה כלל, ודאי דלא מהני ספירת הקטן שאין לו מחשבה. וכעת ראיתי בשו"ת אבני נזר (או"ח סי' תקל"ט) שהעיר דספירת קטן להוי כמתעסק, אלא שכתב דהכא שדיבור הספירה הוא מעשה המצוה וספירתו מוכיחה שידוע מה הוא ע"כ יש לו מעשה. ושוב העיר דלמאי דקיי"ל דמצוות צריכות כוונה א"כ אכתי אינו מוכח שסופר לשם מצוה עיין שם. ברם אי משום הא הלא כתב המג"א (סי' ס' סק"ג) דבמצוה דרבנן קיי"ל דא"צ כוונה עיין שם, וספירת העומר בזה"ז הוי לרוב הפוסקים מצוה דרבנן. והאבני נזר לא כתב בזה מסקנא לדינא, וכנראה שהתשובה לא נגמרה עיין שם.

(ז) ברם מצאתי מקום להצדיק דברי הצדיק דמעיסקא המהר"ם שיק ז"ל, עפי"מ שראיתי בס' אגלי טל (מלאכת חורש סק"א) שכתב לחדש, דהא דאמרו דקטן אין לו מחשבה היינו רק לגבי דידן, וכגון כשעשה כלי ואנו דנין לגבי דידן אם מועלת מחשבתו לעשותו כלי, בזה אמרינן שאין לו מחשבה, אבל כשדנין לגבי הקטן בעצמו אמרינן דמחשבתו הוי מחשבה ונחשב שהקטן עושה מצוה עיין שם. [והאגלי טל כתב שדעת תשו' הרי"ם אינו כן, וכוונתו לתשו' הרי"ם (סימן ג') שהקשה שם בסוגיא דיבמות (ק"י ד א), דלסברת האגלי טל לק"מ עיין שם]. ועפ"ז יש לדון במה שנשאלתי, בקטן שהפריש תרומה לעצמו אי מספינן לו בידיים את הפירות המתוקנים, די"ל דאע"ג דמבואר במס' תרומות (פ"א מ"א) דקטן אין תרומתו תרומה, מ"מ יתכן דלגבי הקטן בעצמו שפיר מועלת הפרשתו, וכסברת האגלי טל הנ"ל. גם יש לדון במה שהסתפק דו"ז בתשו' התעוררות תשובה (או"ח סי' כ"ט) בסוכת קטן אם נאסר הנוי עיין שם. ויש לדון מכל הנ"ל ואכמ"ל. ומעתה יש מקום לסברת המהר"ם שיק דקטן שספר בקטנותו נחשבת ספירתו כספירה של מצוה, דאע"ג דאין לו מחשבה ומעשה, מ"מ לגבי עצמו שפיר מהני מחשבתו וחל עליו שם מצוה², ואף על גב דעכשיו שהוא גדול שוב אין מעשהו שבקטנותו מועיל לו דהרי לגבי גדול אין מחשבתו מחשבה, מ"מ כיון דבשעה שספר חל עליו שם מצוה, תמימות קרינן ביה. ובאמת הלא מבואר בנדה (מ"ה ב) במופלא הסמוך לאיש נדריו נבדקין ואם יודע לשם מי נדר והקדיש דבריו קיימין עיין שם. הרי דמשכחת קטן המבין דיבורו ודיבורו קיים. אלא דצ"ע אם נלמוד מנדר והקדש לשאר דינים התלויים בדיבור, דאפשר דגזירת הכתוב הוא בהפלות נדרים והקדשות דדיבורן מהני. ועיין תשו' חלקת יואב (ח"א או"ח סי' א'). וצ"ע בכ"ז ולא באתי אלא להעיר.

Les mots du jour à apprendre :

Invalidé	פְּסוּל
Bien que	אע"ג = אף על גב
Réparé	מְתַקֵּן

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour la Réfoua Chéléma de

Tehila Malka bat Esther

Selon vous le Maadanei Shmouel est-il en contradiction avec le Léhorot Nathan ?

מעדני שמואל ס'מן י"ח

כיון שספר בקטנותו הרי זה עולה לו לחשבון ויכול לספור שוב כשהגדיל מן החורה, דמה שספר בקטנותו משיב קיום מצוה מן החורה כמו לענין קרבן פסח, [ובזה יש לזרף ג"כ מש"כ בשו"ת בית שלמה דמעיקר הדין אף בהחסיר יום אחד מלספור ג"כ זריך לספור בצרכה שכן דעת רוב הראשונים].

ראיין להקשות דאם הקטן מקיים מצוה ועולה לו שלא יתחייב בזה שוב כשהגדיל, א"כ למה אין הקטן מוציא את הגדול המחויב בדבר, דשאיני החס שלהוציא את האחרים אג"י אם אינו חייב בדבר, דכללל הוא כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים יד"ח, כדחתן בר"ה כ"ע א' אבל לעצמו שאני, והרי זה עגס הספק של האחרונים ז"ל אי אהני ליי מצוותו של הקטן לעצמו שיחשב ספירת העומר, וכמו"כ לענין ברכת המזון.

ומעתה מיושבה היטב קושיה הטורי אכן על הרמז"ס שפסק דאם שחטו קרבן פסח על הקטן ואח"כ הגדיל פטור מפסח שני, והק' דמאי שנא מכלל מצוה כשהוא שוטה ונתרפא, דחייב לאכול שוב ולפי מה שנחבאר, חילוק גדול יש בנייהם דשוטה מופקע לגמרי ממצוות, ואכילת מצוה כשהי' שוטה לא הוא קיום מצוה כלל, משום הכי כשנתרפא ונתחייב באכילת מצוה, אינו יכול לפטור באכילה הקודמת שלא הייתה אכילת מצוה, אבל קטן ששחטו עליו קרבן פסח שפיר קיים מצוות פסח דאף שלא הי' מחויב בכך מ"מ קיים המצוה ולכן אינו חוזר ומתחייב שוב.

ולפי זה נוכל לפשוט ג"כ נדון הספק שנתחסק הגרע"א בקטן שזריך ברכהמ"ז והגדיל לפני שנתעכל המזון, אף אי מתחייב בזה לנכר ברכהמ"ז מה"מ מ"מ אם בריך לפני שהגדיל כבר יאל יי חובה ואף כשהגדיל אינו חוזר ומתחייב, וכמו"כ נראה לענין קטן שהגדיל בימי הספירה

Les mots du jour à apprendre :

Avant, précédent	קודם
Exclu	מופקע
C'est différent	שאני

Biographies

מהר"ם שיק - Maharam Chik

Rabbi Moshe ben Yossef Chik est né en 1807 en Hongrie. Il étudie dans la Yeshiva du H'atam Sofer à Persbourg. En 1838 il est nommé Rav de la ville de Yarguin à proximité de Persbourg, où il fonde une grande Yeshiva. Il fut un des grands opposants au réformisme.

Sa notoriété a grandi principalement grâce à son responsa le Maharam Chik, dans lesquels il écrit plus de mille réponses dans tous les domaines du Choulh'an Aroukh.

להורות נתן - Léhorot Natan

Rabbi Natan Goshtner est né en 1932 en Hongrie d'une lignée de Rabbanim, dont le H'atam Sofer et le Panim Méirot. Il étudie et enseigne dans plusieurs endroits en Europe. Rescapé de la Shoah, Il fait son Alya en 1949. En 1965, il est nommé Rav du « Quartier Agoudat Israël » à Bnei Brak où il fonde et dirige la Yeshiva Panim Méirot. Il faisait partie des plus importants Dayanim au Beit Din de Rav Wozner pendant des dizaines d'années, et était considéré comme un Possek Halakha. Il a publié de nombreux ouvrages, les plus importants étant son responsa le Léhorot Natan composé de 16 volumes, et le Natan Pirio, commentaire sur le Talmud. Il décède en 2010 à Bnei Brak à l'âge de 78 ans.

Liste des 90 Sougiot étudiées sur Matmidim

Sougiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah	14. Brah'a sur un interdit	33 -34. Birkat Hagomel	Hanouka 8. Emplacement de la Hanoukia 44. Ner Ich oubeto 45. Ner Ich oubeto (2) Pourim 16. Michloah' Manot et Matanot Laevyonim 85. Zakhor et Méh'iyat Amalek Pessah 20. Biour H'amets 58. Bedika des miettes 86. 87. 88. Vente du Hamets Sefirat Haomer 21. Un seul grand compte 89. 90. Un enfant qui devient adulte au milieu de la Sfira Roch Hachana 35. Les trois Livres Soukot 36. Mitstaer
2. Choméa Kéoné	15. Anigrone	38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit	
3. Arévout	17. Birkat Haguefen	39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli	
4. Kavana dans le Chema	18. Natei Inchei	40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot	
5. Position pour le Chema	19. Birkat Haréah'	41. Hatov Véhamétiv sur le vin	
6. Méah Brah'ot	22. Les jus	42. Cheva Brah'ot (1)	
7. Amen Yetoma	23. Trima	43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot	
9. Les quantités pour les Brah'ot	24. Pat Kisinin (1)	46. Birkat Halevanah	
10. Les Brah'ot de consommation	25. Pat Kisinin (2)	47-49. H'azarat Hachats'	
11. Brah'a Chééina Tsrih'a	26. Les Apéritifs		
12. Ikar Vétafel	27-31 Zimoun		
13. Méein Chaloch	32. Tefilat Haderekh		
Sougiot générales			
37. Bal Tossif	54. Mitsvot lav lihanot nitanou	71. 72. Haossek Bamitsva Patour Minhamitsva	
50. Tokh Kédé Dibour	55-56. Mitsvat Assei	89. 90. Les actions de l'enfant	
51-52. Ein Chaliah' Lidvar Avera	Chehazman grama		
53. Mitsva bo yoter Mibichlouh'o	57. Zerizim makdimim lemitsvot		
Chabbat – Melekhet Mah'chevet			
59. 60. 61. Mit'assek	65. à 68. Psik Récheh	75. 76. 77. 78. 79. Grama	
62. 63. 64. Davar Chééno Mitkaven	69. 70. Melakha chééina tsrikha légoufah	80. Chinouy	
Hachkafa- pensée juive		Yorei Dé'ah	
81 à 84. Tsaar Baalei Haim		73. 74. Maaser sur les gains	